

Jeugdijaren inspireren ERNST JANSZ (ex-Doe Maar) tot cd en boek

Geregeld wordt hij nog herinnerd aan zijn woelige glorieperiode met het in 1984 opgedoekte Doe Maar. Zelf heeft Ernst Jansz, destijds de toetsenist met het zwarte piekhaar, dat hoofdstuk afgesloten. Zijn Indonesische roots en zijn jeugdijaren in Amsterdam inspireerden hem tot *Molenbeekstraat*, een cd vol warmhartige luisterliedjes en tevens een boek waarin hij die vervlogen tijd reconstrueert.

In de Molenbeekstraat heb je de eerste 21 jaren van je leven doorgebracht. Waarom wilde je daar een cd en een boek aan wijden?

Toen mijn moeder in een verzorgingstehuis moest worden opgenomen, hebben mijn zus en ik het huis leeggehaald. Iemand zei: 'Je moet goed afscheid nemen'. Ik ben toen in die lege kamers op een stoel gaan zitten en beginnen schrijven. Wat was bedoeld als liedjes voor een cd, werden gaandeweg steeds langere verhalen. Zo ontstond ook een boek, waarin de titels van de liedjes de hoofdstukken aanduiden.

'Het wordt nooit meer als het was', zing je in De tijd van appelbomen. Ben je een nostalgicus?

Ik mijmer wel graag over het verleden, ja. Ik vind het fascinerend om terug te blikken op wie ik als klein jongetje was en wie ik ben geworden. Ik dacht dat ik een relatief onbezorgde jeugd had gehad. Blijkt dat er toch net zo veel verdrietige als vrolijke dingen waren.

Luna Luna mij is een mooie ode aan je dochter. Wat vindt zij er zelf van?

Ze is nu elf en vindt alles wat ik maak leuk. Als ik aan de piano liedjes bedenk, komt ze altijd luisteren. Over dit nummer vroeg ze aangedaan: 'Papa, heb je dat liedje echt voor mij speciaal gemaakt of voor de maan in het algemeen?'

Hoe hoog staat muziek, vergeleken met de woelige jaren tachtig, tegenwoordig op je prioriteitenlijstje?

Nog even hoog. Zonder muziek zou ik moeilijk functioneren. Schrijven vind ik ook heel fijn en bijzonder, maar muziek maken geeft mij toch meer het gevoel dat ik op mijn plaats ben. Ook op het podium kan ik iets van mezelf kwijt.

"Ik had genoeg van de drukte"

Ernst Jansz in de 'woelige' jaren, aan de piano bij Doe Maar. Foto GvA

Zelfs al ben je dan 'maar' begeleider van Boudewijn de Groot of wijlen Bram Vermeulen?

Ja. Dat zij mij vroegen, was goed. Zo kon ik na die woelige jaren tachtig op een rustigere manier voort. Ik had genoeg van dat hectische. Als kind wilde ik later een beroemde concertpianist worden. Eenmaal je het hebt meegemaakt, weet je dat het niet alleen leuk maar ook heel erg zwaar is. Overal om ons heen zien we beroemde mensen ongelukkig worden. Toch weerhoudt ons dat er niet van het na te streven. Nu mik ik op een wat ouder publiek en hoop er mijn brood mee te verdienen. Al vind ik het ook gewoon fijn als mensen door mijn liedjes worden geraakt.

Wat je nu doet, staat ver af van Doe Maar. Is dit de muziek waarin je je altijd het meest thuis hebt gevoeld?

Ik wilde vooral graag zowel gitaarspelen als zingen. Dat is minder introvert dan al zingend piano spelen. In deze plaat heb ik elementen uit traditionele Indiëse krontjong verwerkt. Tot mijn verbazing bleek die muziek van mijn voorouders erg verwant aan reggae. Die melancholische, langgerekte melodieën staan dus niet zo ver af van wat ik vroeger deed. Nu begrijp ik ook waarom ik indertijd voor reggae ben gevallen, zij het niet bewust. Bij mijn eerste tournee met Boudewijn de Groot, in 1976, leerde ik Henny Vrienten kennen. Die speelde toen gitaar, ik toetsen. Onze toenmalige drummer draaide onderweg altijd bandjes met reggae uit Amerika. Na die tournee zijn Henny en ik een Engelstalig reggaegroepje begonnen. Daaruit is in 1978 Doe Maar ontstaan. Ik wilde op reggae Nederlandstalige teksten zingen. Dat bleek per ongeluk een gouden zet. En nee, wij wilden niet het Nederlandse antwoord op The Police zijn.

Je eerste solotournee annuleerde je in 2000 prompt voor de verrassende reünie van Doe Maar, die toen 16 keer Ahoy vulde. Zo blijft dat hoofdstuk je natuurlijk achtervolgen.

Nadat we waren gestopt, zijn we allemaal muzikaal ondergedoken. Na een aantal jaren konden we elk weer eigen dingen doen. Tot de vraag om een reünie kwam. We moesten het toen doen of niet. Met pijn in het hart heb ik daarvoor mijn solowerk even opzijgezet.

Ik ben gewoon heel erg gelukkig met alles wat ik heb mogen doen; van mijn eerste bandje CCC Inc. via Doe Maar tot de fantastische tijd die ik met Bram Vermeulen en Boudewijn de Groot heb gehad. Maar ik ben ook trots op wat ik nu doe.

Gunter JACOBS

■ Ernst Jansz op 18 oktober in CC de Warande, Turnhout. Een uitgebreide tournee volgt in 2007. Op cd: *Molenbeekstraat* (V2). Boek: *Molenbeekstraat* (In De Knipscheer). Website: www.ernstjansz.com

Ernst Jansz: "Met pijn in het hart heb ik voor de reünie van Doe Maar mijn solowerk even opzijgezet."

Foto Jaap REEDIJK/GVA

Houten olifanten verhuizen van zee naar zoo

De olifanten van Andries Botha waren de publiekslievelingen van 2006 Beaufort. Foto Peter MAENHOUDT

ANTWERPEN - De Antwerpse Zoo breidt haar collectie olifanten opnieuw uit. Na de olifantebaby May Tagu en haar familie, gaat het nu om negen houten soortgenoten: de groep olifanten die deze zomer tijdens het kunstproject 2006 Beaufort de Belgische kust kleurde.

Beaufort, de triënnale voor hedendaagse kunst aan zee, sluit deze week definitief de deuren. De meeste werken keren terug naar hun thuisland, maar de olifanten die aan de kust van De Panne stonden, blijven in Vlaanderen. "Wij hebben tijdens de zomermaanden beslist om de olifantengroep aan te kopen", reageert Ilse Segers, woordvoerder van de Zoo van Antwerpen.

"Het onderwerp sluit uiteraard na aan bij onze diertuin. Door de groep aan te kopen, kunnen we het werk ook aan een ruim publiek blijven tonen."

De olifantengroep *You can buy my heart and my soul* is door de Zuid-Afrikaan Andries Botha en zijn team gemaakt in hout op een metalen structuur. "We zullen in overleg met de kunstenaar een nieuwe opstelling en een concrete locatie aanduiden", zegt Segers. "De olifanten zullen niet meteen te zien zijn. Na enkele maanden op het strand, zal een onderhoudsbeurt beslist nodig zijn. We hopen de beelden in het voorjaar van 2007 te tonen in de Antwerpse Zoo." De aankoopprijs van het kunstwerk wordt niet vrijgegeven. BL

Smak geld voor brillen van Brecht

De brillen van Bertold Brecht (1898-1956) hebben het woensdag op een veiling in Amsterdam goed gedaan. Een set met 32 brillen ging voor 6.000 euro naar een nieuwe eigenaar. "Terwijl de set net als alle andere brillensets op rond de 1.000 euro getaxeerd was", aldus een woordvoerder van het veilinghuis. In totaal heeft de veiling van spullen van de beroemde toneelschrijver 84.000 euro opgebracht. Donderdag gaan spullen van een andere beroemde Duitse schrijver, Gerhart Hauptmann, onder de hamer.